

AZ ORSZÁGOS MAGYAR VADÁSZKAMARA

2021.
MÁRCIUS

NIMRÓD

WWW.OMVK.HU | WWW.NIMROD.HU

hírlevele

2021 – A VADÁSZATI
ÉS TERMÉSZETI VILÁGKIÁLLÍTÁS ÉVE

ÉRTÉK | HŰSÉG | SZENVEDÉLY

A hiteles tájékoztatásért

Kovács Zoltán főszerkesztő, Semjén Zsolt, az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnöke és Jámbor László kamarai elnök Hatvanban, a hírlevél stratégiai megállapodásának aláírásakor

Tisztelt Vadásztársak!

Ahogy arról már korábban értesülhettek, az Országos Magyar Vadászati Védegylettel, a Nimród Vadászújsággal és a Nimród Vadászújság kiadói jogaival rendelkező „Egy a Természettel” Nonprofit Kft.-vel szoros együttműködésben, sajtótájékoztató keretében, egy szándéknyilatkozat együttes aláírásával elindítottuk az Országos Magyar Vadászkamara NIMRÓD Hírlevelét, amelyet kedves vadásztársunk most a kezében tart.

A hatvani Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Vadászati Múzeumban január végén tartott sajtótájékoztatón jelentettük be dr. Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesel, az Országos Magyar Vadászati Védegylet elnökével és dr. Kovács Zoltánnal, a világkiállítás kormánybiztosával, egyben a Nimród Vadászújság

főszerkesztőjével, hogy a vadászkamara és a fent említett szervezetek a vadásztársadalom tájékoztatása érdekében az eddig is szoros együttműködést tovább mélyítjük.

Magyarországon 2021-ben világkiállítást rendezünk, és a vadászkamara részéről minél átfogóbb módon szeretnénk tájékoztatni a vadásztársadalmat a mindannyiunkat érdeklő és érintő vadászati világeseményről, annak híreiről, programjairól és a szervezés aktuális állásáról. Ennek leghitelesebb forrása a rendezvény szervezésével megbízott programiroda, valamint a világkiállításról első kézből tudósító Nimród Vadászújság. Ezen túl a vadászkamara fontosnak tartja a kamarai tagok tájékoztatását elsősorban a vadászati, vadgazdálkodási aktualitásokról, a vadászkamara tevékenységéről és híreiről, a vadásztársadalmat érintő szakmai és közéleti kérdésekről.

Ezen alapvetésekből kiindulva született meg az elképzelés, hogy a három szervezet együttműködésével – a vadásztársadalom tájékoztatása érdekében – hírlevél-szolgáltatást indít a vadászkamara, melynek kapcsán az együttműködő partnerek segítségével biztosított, hogy a vadásztársadalom ama része, mely a kamarától tájékoztatást kér, az Országos Magyar Vadászkamara NIMRÓD Hírlevele segítségével azt meg is kaphassa.

Itt szeretném felidézni a tavalyi vadászjegy-váltás kapcsán végrehajtott vadászkamarai adategyeztetés egyik, de messze nem legfontosabb jelentőségét. Ennek keretében a vadásztársak sok más mellett nyilatkoztak arról, hogy a megadott elérhetőségeken a vadászkamara működéséről és a vadásztársadalom híreiről tájékozódni kívánnak. Akik a 67 ezer fős vadásztársadalomból ezt a lehetőséget választották, a fenti megállapodás alapján márciustól decemberig megkapják a hírlevelet, mely ingyenes, önálló terméknek minősül, kereskedelmi forgalomba nem kerül, míg a Nimród Vadászújság továbbra is minden hónapban megjelenik, az előfizetők és az olvasók a szokott módokon megkapják, illetve megvásárolhatják. A hírlevél-szolgáltatást – a vadászkamara digitális nyilvántartása alapján – a megállapodás aláírásának pillanatában 64 613 vadász kérte, mely szám – az alábbi keretes írásában részletezett módon – a későbbiekben változhat.

Úgy gondolom, az egész magyar vadásztársadalom érdeke, hogy nagyon sikeres világkiállítást szervezzünk ugyanúgy, mint ahogy tették azt elődeink 1971-ben. A budapesti Vadászati Világkiállítás jelentős társadalmi esemény volt, hangsúlyos szerepet kapott a vadászat, valamint az emberek és a természet sokoldalú

kapcsolata. A közösen indított hírlevél-szolgáltatás fontos mérföldkő a magyar vadásztársadalom számára, amely törekvéseink szerint még közelebb hozza a vadásztársadalmat a világhiállítás tartalmi elemeihez. Hiszen az 1971-es hagyományt alapul véve, a modern gondolkodás szerint ismét olyan világeseményre készülünk, melynek kapcsán a fenti alapvetések kidomboríthatók.

A hírlevél kamarai tartalmát tekintve a vadászkamara központi és megyei területi szervezeteinek aktuális híreit igyekszik megjeleníteni, nagy hangsúlyt fektetve a vadászat és vadgazdálkodás szerteágazó területeire, mindezeket összekötve a világhiállítás aktualitásaival.

Ezeket felül hasznos és aktuális információkat kívánunk eljuttatni a vadásztársadalom felé a vad védelme, a vadgazdálkodás, valamint a vadászati jog gyakorlását, hasznosítását érintő jogszabályok megalkotásában megtett lépésekkel kapcsolatban, természetesen a természetvédelem, a mező- és erdőgazdálkodás érdekeivel összhangban. Hangsúlyt fektetve az etikus vadászatra, a vadászati hagyományok ápolása révén a vadászati kultúra megtartása és fejlesztése érdekében, publikálva a más érdekvédelmi és civil szervezetekkel való szoros kapcsolat kialakítása érdekében tett erőfeszítéseinket.

Vadásztársaimnak minél maradandóbb olvasási élményeket kívánva, bizakodom, hogy a vadászkamara és az együttműködő partnerek hozzájárulnak ahhoz, hogy a vadásztársadalom tájékoztatása kiteljesedjék, és Magyarország minél sikeresebb világkiállítást rendezzen.

Dr. Jámbor László elnök

Az Országos Magyar Vadászkamara NIMRÓD Hírleveléről bárki bármikor leiratkozhat a vadászkamara központjának nimrodhirlevel@omvk.hu e-mail címén, vagy kérheti az illetékes vadászkamarai területi szervezetet annak elérhetőségein, hogy személyéhez kötődően töröljék a tájékoztatások megküldését. Ugyanezen elérhetőségeken a vadászkamarai tagok kérhetik a tájékoztatást és ezzel együtt a hírlevelet is.

Elindult az online vadászjegy-érvényesítés

A VADÁSZKAMARA IMMÁR KÉT ÉVE NAPI SZINTEN DOLGOZIK AZON, HOGY A MAGYAR VADÁSZTÁRSADALOM SZÁMÁRA TOVÁBBI ÜGYFÉLBARÁT MEGOLDÁSOKAT DOLGOZZON KI A VADÁSZJEGYK ÉS AZOK ÉRVÉNYESÍTÉSÉNEK VONATKOZÁSÁBAN. A MUNKA JELENTŐS ÁLLOMÁSÁHOZ ÉRKEZTÜNK, AMINEK AZ ELŐNYEIT A VADÁSZTÁRSADALOM IS KÖZVETLENÜL ÉRZÉKELHETI, UGYANIS 2021. FEBRUÁR 1-JÉTŐL A VADÁSZKAMARA LEHETŐVÉ TETTE A VADÁSZJEGY ONLINE ÉRVÉNYESÍTÉSÉT IS.

Ennel a látszólag egyszerű technikai feladatnak az elmúlt bő másfél évben történt a megalapozása azzal, hogy a vadászkamara a hatósági tevékenységéhez tartozó nyilvántartási feladatait digitalizálta, áttért egy új, már központosított ügyviteli rendszer (VadON program) használatára, ezzel párhuzamosan naprakész adatbázist készített elő, ami lehetővé tette az ehhez kapcso-

lódó online ügyfélszolgálati rendszer kiépítését is. (Erről bővebben minden kedves vadásztárs a vadászjegyváltás kapcsán kézhez kapott Vadász-évkönyvben talál további információkat.)

A nyilvántartó rendszer bevezetése során a tavalyi évben teljes körű adattisztítás történt mind a 67 ezer magyar vadász esetében. Az adatbázisban kezelt adatok, főként a személyes (a törvény által kötelezően nyilvántartandó és

opcionálisan megadható) adatok körébe olyan minősített adatok tartoznak, melyek megfelelő kezelését a vadászkamara kizárólag saját tulajdonú ügyviteli szoftverben látta biztosítottak. A VadON rendszer mellett, hogy megfelel a kor technikai, jogi és adóügyi kihívásainak, biztos alapot tud adni a „plasztik vadászjegy” későbbi bevezetésének, valamint lehetővé teszi azt is, hogy a hozzá kapcsolódó ügyfélszolgálati rendszerben a vadászjegy (online) érvényesítése otthonról, sorban állás nélkül is intézhető legyen.

E munka során számos akadályba ütköztünk, melyből elsősorban a pandémiás helyzetet kell kiemelni. A tavalyi évben, a veszélyhelyzet első kihirdetésének idején, a járványügyi helyzet miatt nem tudtuk lefolytatni azokat a nélkülözhetetlen minisztériumi és hatósági egyeztetéseket, melyek az úgynevezett „plasztik vadászjegyre” történő átállást, létjogosultsága megalapozását és az év végéig történő legyártását lehetővé tették volna. A vadászkamara ugyanakkor pont a pandémiás helyzetre való tekintettel mérlegelte az informatikai fejlesztés nyújtotta lehetőségeket, és változtatott a projekt megvalósításának ütemén, előtérbe helyezve az online érvényesítés minél előbbi bevezetését. Így az eredeti elképzeléseinkhez képest az új vadászjegy kiküldését és az online érvényesítés megvalósításának menetrendjét felcseréltük.

A vadászkamara megrendelte és kifejlesztette az online érvényesítéshez kapcsolódó technikai hátteret biztosító programot, valamint a tavalyi évben leszerződött minden szolgáltatóval és beszállítóval, hogy a 2021/2022. vadászati évre vonatkozó vadászjegyet már online is lehessen érvényesíteni. Ezzel párhuzamosan a tavalyi évben jogszabály-módosításokat kezdeményezett annak érdekében, hogy a jogi háttér is rendeződjék. A Kormány, valamint az Agrárminisztérium Erdőkért és Földügyekért Felelős Államtitkárságának segítségnyújtásával (17/2021. (I. 22.) Korm. rendelet A vadászjegy kiállítására vagy érvényesítésére irányuló eljárás sajátos szabályairól) megoldódott a jogi

háttere az online vadászjegy-érvényesítésnek. A vadászkamara, a szükséges éles üzemi tesztek lefolytatása után, 2021. február 1-jével megnyitotta a vadászok előtt az online érvényesítés lehetőségét, ami reményeink szerint hathatósan elősegíti a vadászok ügyintézését, a járványügyi helyzet kapcsán jelentősen csökkenti a területi szervezeteink irodáiban való sorban állást, és nem utolsósorban a kor igényeihez igazodó kényelmi megoldást kínál minden felhasználó számára.

Az online ügyfélszolgálati rendszer nem csak számítógépről, hanem mobil eszközökről is elérhető, az űrlapok felhasználóbarát kitöltését információs ablakok segítik. A vadászjegyváltás folyamata 5–10 perces időintervallumot vesz igénybe, melyhez a hatályos vadászjegyre és egy bankkártyára van szükség. A vadász eldöntheti, hogy érvényesített vadászjegyet (mely még a jogszabályban is rögzített „hagyományos” vadászjegy) és a kapcsolódó vadászkamarai kiadványokat személyesen kívánja átvenni, vagy postai (elsőbbségi, tértivevényes, ajánlott) küldeményként a lakcímére postázva kéri megkapni.

A rendszer kidolgozását a vadászkamara szolgáltató jelleggel hajtotta végre, és azoknak a vadászoknak biztosítja, akik korábban már személyes ügyintézés keretében váltottak vadászjegyet. Az új vadászok számára első alkalommal továbbra is be kell fáradni az adott területi szervezet irodájába, azonosítás és a szükséges nyilatkozatok kitöltése és aláírása okán. Fontos, hogy az online vadászjegy-érvényesítés nem kizárólagos és nem kötelező a használata, hanem szolgáltatásként, lehetőségként egészíti ki a területi szervezetek korábbi vadászjegy-kiadási rendjét, gyakorlatát.

Az mindenképpen pozitív visszacsatolásként könyvelhető el, hogy a vadászaink körében népszerű volt az online tér felé való nyitás, ugyanis az első 10 napban 4621 vadászjegy érvényesítése történt meg online módon, az új ügyfélszolgálati rendszeren keresztül.

Bajdik Péter főtitkár

Fiatalos lendülettel

INTERJÚ HEVÉR ZSOLTTAL, A VADÁSZKAMARA CSONGRÁD-CSANÁD MEGYEI TERÜLETI SZERVEZETÉNEK TITKÁRÁVAL

HA HÁROM SZÓBAN KELLENE JELLEMEZNEM A VADGAZDA MÉRNÖKI ÉS JOGI DIPLOMÁVAL RENDELKEZŐ, KÉT IDEGEN NYELVET BESZÉLŐ FIATAL SZAKEMBERT, ANNYIT MONDANÉK: AGILIS, HATÁROZOTT, LENDÜLETES. A SZEGEDI SZÜLETÉSŰ HEVÉR ZSOLT KORA GYERMEKKORÁBAN KERÜLT KAPCSOLATBA A NATÚRÁVAL, DE A SZÜLŐK MÁS UTAT SZÁNTAK NEKI, ÁM SEMMI NEM TUDTA FELÜLÍRNI AZT A LELKÉBEN MÉLYEN GYÖKEREZŐ TERMÉSZETSZERETETET, AMI VÉGÜL DÖNTŐNEK BIZONYULT A SZAKMAI ÚTJÁT ILLETŐEN.

Honnan a természet, a vadászat szerepette?

– Szegeden nőttem fel, az alföldi táj megkapó szépsége, a megye környezeti adottságai és az itt megélt gyermekkori élmények mind meghatározóak voltak számomra. A nyarakat a nagymamánál töltöttem Sándorfalván, ahol volt egy saját „Matula bácsim” – nagymamám kertszomszédja –, akivel kisgyerekként a nyári szünidőben sokat jártam a vízpartokat, az erdőt-mezőt. A vadászzal később a horgászat útján kerültem kapcsolatba. Ama kevés vadászember közé tartozom, akinek több mentora is volt. Ők mértéktartó, tisztességes, becsületes vadásszá neveltek. Nagyon sokat tanultam Preszner Sándor és Pinjung Emil tájegységi fővadászoktól, illetve példaértékű számomra Pongó Gyula, a DALERD Zrt. hivatásos vadászának szakmai hozzáértése is.

– Egyértelmű volt a pályaválasztás?

– Annak idején erdészeti iskolába akartam jelentkezni, de a szüleim lebeszéltek róla, így végül gimnáziumban tanultam tovább, ahonnan egyenes út vezetett a Szegedi Tudományegyetem jogi karára, ahol „Nemzetközi tanulmányok” szakot végeztem, majd gyakornoknak – mivel a szívem visszahúzott a természetbe –, a megyei halászati főfelügyelőhöz kértem magam, akivel halási munkám miatt kerültem kapcsolatba. Itt ismerkedtem meg Preszner Sándor vadászati főfelügyelővel, és, ez a találkozás sorsszerűnek bizonyult – így aztán még be sem fejeztem a jogi egyetemem, máris beadtam a jelentkezésemet a vadgazdamérnöki képzésre, amit 2017-ben befejeztem. Ekkorra már megvolt a jogi karon szerzett diplomám is. Ezt követően négy évet dolgoztam a megyei vadászati hatóságnál vadászati felügyelőként, ahol széles körű kap-

csolatokra tettem szert. Nagy tapasztalatot szereztem a trófeabírálat területén is, de a feladatkörömbe tartozott az éves vadgazdálkodási tervek elfogadása, illetve a vadászok és vadászatok ellenőrzése is.

– A hatósági munkát követte a kamarai titkári pozíció...

– Kamarai titkárként 2020. november 23-án kerültem hivatalba, amit szakmailag és emberileg nagy elismerésként éltem meg. Hatalmas öröm és óriási megtiszteltetés volt számomra, de mindenekelőtt felelősség. Sok tervem van, és igyekszem maximálisan megfelelni a velem szemben támasztott elvárásoknak. Kamarai titkárként mindenképpen azt a minőségi munkát szeretném folytatni, melyet már a hatósági munkám során tőlem megszokhattak mind a kollégáim, mind a vadászok. Fontosnak tartom, hogy a fegyelmezett, tervszerű munka mellett emberséges is maradjak. Aki ismer, tudja rólam, hogy a jogszabályokat nem ajánlásként fogom fel, hanem mindenkire nézve kötelező érvényűnek tartom, de ha probléma vagy nehézség merül fel, mindig a megoldásokat keresem.

– Melyek a november óta eltelt időszak tapasztalatai, eredményei?

– Az Egy a Természettel Nonprofit Kft.-től kapott forrásból egy vadászati múzeumot (Csongrád-Csanád Megyei Vadászati Múzeum és Emlékhely) létesítünk, van továbbá egy filmes és egy fotópályázatunk is. Ezeknek a projekteknek az alapjait megbecsült elődöm, Komoly Tamás rakta le, én pedig örömmel folytattam az általa megkezdett munkát. A múzeumról röviden annyit mondanék, hogy a bemutató térségét az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékpark területén alakítjuk ki. Közel 450 négyzetméteren megyénk vadászható vadfajait mutatjuk be, de a szakmát népszerűsítendő, a múzeumban az összes megyei szakoktatási intézmény is lehetőséget kap a bemutatkozásra. Magát a parkot egyébként évente több mint 200 ezer vendég látogatja, így reményeink szerint a megyei vadászati múzeumunk egyben az ország egyik leglátogatottabb vadászati múzeuma is lehet a jövőben.

– Tervek a jövőre vonatkozóan?

– Kifejezett célom a vadászat és vadgazdálkodás megítélésének és elfogadottságának

javítása a társadalom szélesebb rétegeiben (különösen a gyerekek és a fiatalok körében), amire kiváló alkalom a megyei vadásznapi szervezésén túl jelenkorunk közösségi médiumainak tudatos használata is. Szeretném, ha a mai fiatalok nem a közösségi média vadászellenes oldalairól nyernék a hamis információkat, hanem releváns forrásból tájékozódának a vadászat, illetőleg a vadgazdálkodás szerepét illetően. Legyünk tehát kulturáltak és igényesek mi, vadászok is, és ez mutatkozzék meg a közösségi média szintjén is! A kommunikációs csatornákat bővítendő, megyénk vadászai számára létrehoztam egy zárt Facebook-csoportot, ami lehetőséget ad a hatékony kétirányú párbeszédre. A fiatalabb generáció szívesen választja a kommunikáció e módját, de természetesen továbbra is megosztunk minden információt a kamara honlapján, valamint e-mail útján is. Lokális értelemben véve, legfontosabb küldetésem a Csongrád-Csanád megyei vadásztársadalom összefogása, érdekeinek képviselete a szakmai fórumokon, a szakhatóságoknál vagy adott esetben a szakminisztériumnál, a jogszabályok előkészítésében, konkrét, életszerű javaslatokkal. Meggyőződésem, hogy a hivatásos vadászok a magas színvonalú vadgazdálkodás letéteményesei. Szakembereink felkészültségét egyrészt nívós továbbképzésekkel, másrészt a megyei, illetve országos versenyek szervezésével lehet szinten tartani és növelni. Ebben a munkában számítok a megyei hivatásos vadász alelnökökre is. Kifejezett célom a hivatásos vadász-állomány anyagi és erkölcsi megbecsülésének javítása. Végezetül hangsúlyozom, hogy a területi szervezet továbbra is rugalmas, segítőkész és ügyfélbarát környezetben áll a vadászok és nem vadászok rendelkezésére egyaránt.

– Számos szakmai területtel érintkezik, mi motiválja feladatai ellátása során?

– Bennem mindig is a szakma, de főként a vad szeretete dominált. Kis ember vagyok, kis helyről jövök nagy álmokkal, de sosem téveszttem szem elől azt, miszerint „Embernek maradni egy embertelen világban, Hinni az apró csodákban” ma talán fontosabb, mint eddig valaha bármikor...

Szigeti Edit

Minden egy helyen

BEMUTATKOZIK A MARTONFAI VADÁSZUDVAR

MÁR A XVII. SZÁZAD VÉGÉN, A XVIII. SZÁZAD ELEJÉN – ELSŐSORBAN A NÉMET NYELVTERÜLETEKEN – KIALAKULTAK AZOK A JAGDHOFOK (MAGYARUL VADÁSZUDVAROK), AMELYEKBŐL A MAI VADÁSZATI SZOKÁSAINK ÉS A VADÁSZKULTÚRÁNK GYÖKEREI EREDNEK.

Egyik leghíresebb és a mai napig sokat emlegetett ezek közül a hannoveri vadászdudvar (alapítva: 1772), ahol a többi között a hannoveri véreb tenyésztését elkezdték. De nem csak a kynológiaiban, a vadászati kultúra más területein is fontosak voltak ezek a helyek. Itt természetesen nem valamilyen konkrét udvart kell elképzelni, sokkal inkább egy olyan közeget, ahol bizonyos vadászati szakemberek, vadász barátok egybefogták a vadász-kultúrát, ápták a szokásokat, a többi között az irodalom, a kynológia és a képzőművészet terén. A mai napig fontosak ezek a tanok, és az idők folyamán kiteljesedtek, túlnőttek a Jagdhofok jelképes falain. Sok esetben előfordul, hogy ezekhez a gyökerekhez kell visszanyúlnunk, amennyiben eltévelyednénk a vadászat és a vadász-kultúra sokszínű világában.

Évtizedekkel ezelőtt Baranya megyében Kőröscsönypusztán, majd Martonfán, csupán a hagyományápolás és a vadászat iránti alázat céljából alakult meg a Baranya Vadászkürt Együttes. Ez a csapat volt a képzeletbeli vadászdudvar első „lakója”. Így indult a mára kialakított Martonfai Vadászdudvar, ahol ugyanúgy és ugyanazon célból, a vadász-kultúra és a hagyományok ápolása a fő cél. Az évtizedek folyamán a vadászkürtös-tanfolyamok hatására szinte az egész ország területén újból reneszánszát éli a vadászkürt, és ma már nincs olyan vadászat vagy vadászünnep, ahol ne csendülnének fel a kürt dallamok. Martonfán az utánpótlást mindig a fiatalok és a gyerekek biztosították. Később a felnőtteknek szánt tanfolyamok mintájára elindultak a nyári táborok, majd a kynológiai programok, a vadászkutyás tanfolyamok és a versenyek után a nyári bentlakásos vadászkutyás táborok is. Ezek a programok a felnőttek és a gyerekek körében egyre népszerűbbek lettek, és a vadászdudvar kezdte

kinőni önmagát. Hirdetni már sehol nem lehetett, mert a sokszoros túljelentkezés időnként már nyomasztó volt. Bármilyen nehézségekkel is kellett korábban megküzdenie a vadászatnak, mégis azt kell mondani, az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás gondolata a legjobbkor jött. A Baranya megyei területi szervezet az Országos Magyar Vadászkamara ifjúsági programja, valamint a világkiállítási programiroda jóvoltából tudta fejleszteni azt a képzeletbeli „Vadászdudvart”, ahol egy saját felújított épületben, mára már egyben van a vadászat, a vadászzena, a kynológia, az irodalom, a természetfotózás, és a közeljövőben remélhetőleg a gasztronómia is társul mindehhez. Nagyon fontos, hogy a felnőttek világa mellett a háttérben minden esetben ott vannak a gyerekek! Minden egyes „felnőtt” kulturális szegmenshez társul egy nyári gyerektábor is „Éjjel-nappal Martonfa” címmel, jelezve, hogy a táborok bentlakásosak, így a fiatalok számára gyakorlatilag kitöltik az egész nyarat. Emellett a következő évek is a Vadászdudvar bővítésével telnek. A programban

szerepel egy olyan vadászati kiállítás létrehozása, ahol a jelen és a jövő után kiderül, hogy a múltira is méltán büszkék lehetünk.

A Magyar Véreb Egylettel karöltve, olyan állandó kiállítás a cél, ahol a múlt híres vérebvezetőit mutatjuk be, együtt azokkal a vizslavezetőkkel, vadászkürtösökkel, akik rendre dicsőséget és elismerést hoztak a magyar vadászatnak. A Jagdhof vadászdudvar, de nevezhetjük akár vadászati kulturális központnak is. Remek találkozóhely, mert összehozza a fiatalokat, öregeket, a vadászkutya-vezetőket, a kürtösöket, az irodalmárokat és a képzőművészeket. Így, egyben látni csak igazán, micsoda hatalmas és szerteágazó kultúra képviselői vagyunk. Az évszázadok folyamán ezt közösen hoztuk létre, büszkék lehetünk rá, és nem kell szégyellni a gyermekeink előtt, hogy vadászok vagyunk!

A Baranya megyei területi szervezet által szervezett táborokról a baranya@omvk.hu e-mail-címen lehet érdeklődni.

**Agyaki Gábor elnök
Baranya megyei területi szervezet**

Madarat tolláról, vadászt kalapjáról

Írásom azonban most nem a vadászkalap viselésének írott és íratlan szabályairól szól, inkább a reá helyezhető, oda kitűzhető díszítőmotívumokról elmélkednék kicsit. Több írást is meg lehet találni a vadászkalappal kapcsolatban, amelyek annak anyagával, formájával és viselésének etikájával foglalkoznak. Legtöbbször ezen (ritkábban törőn) nyújtja át. Azt is többször leírták már, hogy ezek után a jobb oldalra tűzzük az átvett töretet, és ha vadász cimboránktól veszünk végső búcsút, a kalap bal oldaláról dobjuk sírgödrébe a háromágú fenyőgallyat...

Azt kevesebben taglalták eddig, hogy milyen díszítőmotívumokkal dobhatjuk fel vadászfelfedőnket. Leggyakrabban már gyárilag ellátják valamilyen zsinórral, és sok esetben valamilyen

kész, vadászmotívumos kitűzőt is kap (csak halkan jegyzem meg, hallottam olyan teóriáról is, mely szerint csak olyan kitűző szerepelhet kalapunkon, amilyen vadat már terítékre hoztunk...). Jómagam inkább úgy gondolom, kinek mit enged meg az ízlése, no és a pénztárcája... Ma már a boltokban és az interneten végtelen a kínálat sora. Magam is rendelkezem egy neves ötvösmester által gyártott – szintiszta ezüsből készült –, róka formájú kitűzővel. Érdekes, hogy tőlünk nyugatra, Ausztria különböző tartományaiban és Németország egyes vidékein jellemző az ott élő vadfajok bizonyos részeiből (szőr, toll, csont, szaru stb.) készített kalapdíszek viselése is, míg a magasabb régiókban a zerge gerincsörtéje (a nevezetes zergeszakáll), a mormota foga (ez egyben az állat trófeája is, amit sok esetben ötvösmesterek által igényesen

elkészített ezüst kitűző segítségével helyeznek fel) és a fajdfélék tolla (ami ugyancsak trófea is egyben) jelentheti kalapjuk legnemesebb díszét.

Nagyon gyakran láthatunk, ugyancsak ezeken a nyelvterületeken, a gímszarvas nyakszöréből készített hatalmas, kalap fölé boruló, lenyűgöző díszet vagy a vaddisznó hátán magasodó sörtékből összeállított alkotásokat. Csak óvatosan jegyezném meg: e különböző kalapdíszek sokszor az egyes területekre jellemző népviselet részei is, míg a velünk szomszédos, az apróvadban még mindig előttünk járó burgenlandi tartományban az ott jellemző apróvadfajok kínálják a legjobb kalapdísz-alapanyagot. Az ottani vadőrök büszkén veszik fel Hubertus-miséjükön vagy vadászbájljukban a mezei nyúl vagy róka bajszából készült ékszereiket. Sőt minél nagyobb vadbőséggel bírnak a területek, annál több mezei nyúl bajuszát használják fel a díszek elkészítéséhez. Magam is láttam már 800 mezei nyúl bajuszából készített csodálatos kalapdíszet, amit a hivatásos vadász kolléga büszkén hordott egy regionális trófeamustrán!

Azt gondolom, a vadásznak annál értékesebb a más számára csupán értéktelen, ócska kalapnak tűnő fejfedőjének díszje, ha egy általa terítékre hozott, akár ritkaságnak számító vad

különös testrészéből saját maga készíti azt el. Számtalan igényes megoldást láttam már magam is fácán, tőkés réce, szajkó dekoratív tollaiból. Láttam már szépen felvarrt szalonkaecsettollakat, azt azonban kevesen tudják, hogy szinte minden madárnak van ilyen. A vadlibaféléké, főleg a nyári lúdé például kifejezetten dekoratív tud lenni, ha azt kisebb munkával kiperaráljuk – szinte hófehér. Ugyanakkor a ragadozóink is számtalan lehetőséget kínálnak egyedi kalapdíszek elkészítéséhez. A fanatikus dúvadvaszok között is láttam már több, igen dekoratívan elkészített alkotást szépen elkészített rókaszemfogakból, borzkarmokból, esetleg kifőzött, szépen kifehérített péniszcsontokból.

Végezetül annyit üzennék a vadásztársaimnak, büszkén viseljék vadászkalapjukat, bátran vállalják vadász hagyományainkat, és bármilyen ötletes, igényes dologgal tegyék azt személyesebbé, egyedivé! Ne engedjük, hogy ez a csodálatos hagyomány elkorcsosuljon ebben az egyre személytelenebb, rohanó világban!

Csapó Tamás hivatásos vadász
Győr-Moson-Sopron megye
Vadgazda Vadásztársaság

Gondos odafigyelés

GYAKORLATI PÉLDA AZ ŐZEK KIEGÉSZÍTŐ TAKARMÁNYOZÁSÁRA

AKKOR, AMIKOR AZ ASP MÁR A DUNÁT IS ÁTLÉPTE, S A SZOMSZÉD MEGYÉNKBEN SZEDI ÁLDOZATAIT A SERTEVAD KÖZÜL, S ÉVEK ÓTA KONGATJUK A VÉSZHARANGOT A DRASZTIKUSAN ÖSSZEOMLOTT APRÓVADÁLLOMÁNYUNK MIATT, ÉRDEMESEBB LENNE KICSIT NAGYOBB HANGSÚLYT FEKTETNI AZ ŐZEKRE!

Többször hangoztak már el hasonló kijelentések: mindenki nagyvadja, a jövő nagyvadja stb. Hisz valóban! Valamikor az ország összes vadászterületén jelen volt, mégsem becsültük meg eléggé. Gondoljunk csak az aranyakál térhódítására: bizonyos vadászterületeken már olyan létszámmal van jelen, hogy az őz eltűnt a területről. Ugyanakkor nem kisebb bűn az sem, ha válogatás nélkül (sokszor autóból) lövötjük bakjainkat, egyetlen szempontot figyelembe véve – mégpedig azt, hogy „keresztben” álljon...

Vadásztársaságunknál 2007–2008 környékén lassú változás kezdődött. Sok dolgot átértékelünk és újragondoltunk a gazdálkodásunk terén. Tudtuk, hogy a területünk élőhelyi adottságai eléggé korlátozottak, rengeteg út, vasút szabdalja át, a lakott területek peremrészeiről nem is beszélve.

Kezdetben egy intenzív dúvadgyérítési tervet dolgoztunk ki, amit azóta is évről évre bővítünk.

Célunk az apróvad törzsállományának stabilizálása volt. Azt azonban hamar észrevettük, hogy őzállományunk elsőként reagált beavatkozásainkra. Talán mindenki el tudja képzelni, a felszaporodott dúvadállomány milyen érzékeny károkat tud okozni a szaporulatban (gondoljunk csak a tavaszi kotorékozásaink alkalmával fellett gidamaradványokra!...).

A mezei nyúlak kijuttatott lédús takarmány (szeptemberben takarmányrépa, később cukorrépa) ugyancsak nagyban segítette őzállományunk erősödését. Ezek után hamar felfedeztük benne a lehetőséget (az idő tájt a legmagasabb felvásárlási ára is volt), úgy gondoltuk, célzott beavatkozásokat próbálunk tenni őzállományunk javára. Akkor még vidékünkön kevés, kifejezetten az őzek számára épített etető állt rendelkezésünkre – emiatt burgenlandi vadőr barátainkkal vettük fel a kapcsolatot. Ottani minta alapján gyártottuk le első őzetetőinket. Kezdetben télen (legtöbbször november végén) kukoricát etet-

tünk belőlük. Aztán minden évben gyártottunk újabbakat, mindig kicsit változtatva rajtuk, saját tapasztalataink alapján. Sok olyan egyedi dolgot alakítottunk át, amit már azóta többen sikeresen alkalmaznak. A legfontosabb volt az optimális alapanyag kikísérletezése, hisz az alkalmas legfontosabb feladata a takarmány szárazon tartása (például az OSB-tábla folyamatosan szívja magába a nedvességet, felülete végét pedig nem lehet megfelelően lekezelni, emiatt véleményem szerint hosszú távon nem alkalmas erre a célra).

Meg kell említeni a vályúrész fölé csavarozott léceket, ami agancshullatás idején megkönnyíti dolgunkat – ezáltal számos, addig csak álombaknak hitt matuzsálem agancsát foghatjuk kezünkbe.

Magam egy ideje katalogizálom is őket, a megtalálása idejének, a tömegének a feltüntetésével. Többször volt szerencsém a sikeres elejtőnek kezébe adnom a bak előző évi (esetleg két évre visszamenőleg) hullajtott agancspárját.

Sok időt töltöttem el ezzel a témával, olvastam a hazai szakemberek vonatkozó könyveit, publikálásait. Kezdetben csak kukoricát etettünk, kifejezetten téli etetésként. Most már tudom, hogy a tömény kukorica vagy búza etetése legalább annyira káros őzeinknek, mint egy 50–100 hektáros, dupla nullás, őszi káposztarepceföld.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy a vezetőség az első perctől támogatta elképzeléseimet, és ők is hitték, hogy csak befektetett munkával tudunk igazán jelentős eredményt elérni. Ekkor kezdtünk el ősztápot használni; először magyar gyártmányút vásároltunk, s az éves felhasználásunk 2 tonna volt.

Mára a 4000 hektáros vadászterületünkön 65 őz-önetető van, hogy minél jobban ki tudjuk használni az őz élettani sajátosságait (kis otthonterület, sokszor kis családokban él stb.). Korábban ezt osztrák kollégáink is jelezték: minél több etető lesz, annál több jó bakot tudunk majd megtartani, mert a területükhöz ragaszkodó bakok az etetők környékére fognak beállni, és értelemszerűen több etetőnél kisebbek lesznek az otthonterületek, így kevesebb az elvándorlás. Ma már területünkön 8 tonna ősztápot etetünk (amit általában Ausztriából szerzünk be) kevés búzával, kukoricával és több zabbal, árpával keverve. Az etetőket üzekedés végén feltöltjük,

Egy 8 évesre bírált, 387 grammos agancsú bak az előző évi agancspárjával

majd legkésőbb szeptember első hetében és május végéig, ritkán június elejéig, folyamatosan pótoljuk őket. Emellett lédús takarmányból is több tonnát helyezünk ki az etetők mellé, a dűlőutak szegélyére. Nagyon fontos a nyalósó, amit minden etető mellett robbantott kősó formájában helyezünk ki (lényegesen lassabban olvad el).

Kezdetben az éves hasznosításunk 15–18 őzbak és 25–35 tarvad (gida, suta) volt, ami mára stabilan 75–80 körüli bak és 120–130 körüli tarvad mennyiségéből áll, köszönhetően a beavatkozásainknak.

A fokozatos mennyiségi javulás mellett igyekeztünk nagy hangsúlyt fektetni a válogató vadászatra is; ennek része, hogy a lehetőségekhez képest ismerem saját élőhelyünkön a bakjaink kulminációs képességeit. Amikor azt gondoltam, hogy az illető bak már lőhető, mindig ráhúztam plusz egy évet – és soha nem bántam meg! Igyekeztünk a fiatal korosztályból kivenni a gyengébb egyedeket, de a tarvad válogatására is nagy hangsúlyt fektettünk. A mai napig azt kérem vadásztársaimtól, ne azt nézzék, hogy baggida-e, ha két gida van, hanem azt, hogy mindig a gyengébbet hozzák be. Az állomány növekedésével az éves korosztályban nőtt a gyenge képességű (gombos) bakok száma, bár véleményem szerint

ez legtöbbször csupán pillanatnyi negatív hatás (korai anyavesztés, egyoldalú táplálkozás, sűrűbb egyedszám az otthonterületen stb.), ennek ellenére szorgalmaztuk terítékre hozatalukat, főleg ha ez a koruknak nem megfelelő testfelépítéssel járt.

Azt gondolom, nem vitatható, hogy egy első életévét betöltő gombos bak, 9-10 kilogrammos testtömeggel, nem valószínű, hogy 400-500 grammos agancsot rakjon fel. Szép lassan az átlagos agancstömegek aránya is felfelé tolódott.

E beavatkozó tevékenységeink kezdete előtt, 2001-ben esett egy aranyérmes bak (igazán a 630 grammos tömegével volt kirívó), azt követően 2009-ig 2 bronzérmes bak esett 390-400 gramm körüli agancssal.

Fenti gondolatmenetem csupán személyes tapasztalaton alapuló javaslat, amivel nem tettünk csodát, csupán egy gyenge őzállományt egy teljesen átlagos élőhelyen megtámogattunk,

s cserébe elértük, hogy stabil közepesnél talán kicsit jobb szinten maradjon.

Régóta érdekel az őz mint kedvenc nagyvadam, és azzal is tisztában vagyok, hogy megyei szinten milyen sok vadászterület van, ahol lényegesen többet foglalkoznak az őzzel. Azt is tudom, hogy meggyeszerre mennyi kapitális bak esik mindenféle extra beavatkozások nélkül is! Nem is vitatom, bár azt gondolom, lényeges szerepe van az élőhelyi adottságoknak is. Ha viszont elértem azt, hogy néhányan hozzánk hasonlóan elgondolkodjanak a fentieken, már érdemes volt papírra vetni tapasztalataimat. Vadgazdálkodási bizottsági tagként pedig csak bátorítanám a vadgazdálkodókat ebben a nehéz időszakban, igenis merjenek nagyot álmodni!

Csapó Tamás hivatásos vadász
Győr-Moson-Sopron megye
Vadgazda Vadásztársaság

KÉZIKÖNYV A CSAPDÁZÁS GYAKORLATÁRÓL

Hosszú ideje nem jelent meg kifejezetten szakmai, a vadászat gyakorlati fortélyait olyan mélységében bemutató kézikönyv, mint az Országos Magyar Vadász Kamra gondozásában megjelentetett, „A modern csapdázás kézikönyve” című gyakorlati útmutató. A kamara évek óta érvel a tudatos és célszerűen tervezett ragadozógazdálkodás mellett, történjen az akár az apróvad, akár a nagyvad érdekében. Szakmai konferenciák gyakori témája a ragadozógyérítés, de az Országos Vadgazdálkodási Alap egyik legnépszerűbb célterülete is a vadászterület csapdaparkjának fejlesztése.

A vadászkamara célja a könyv kiadásával egyrészt a csapdázás körüli alapvetések tisztázása, hogy a „műfajjal” ismerkedők megtalálják a legfontosabb alapismereteket, melyek nélkül belevágni ebbe a tevékenységbe több mint felelőtlenység. Másrészt a könyv legértékesebb eleme a számtalan csapdatípus ismertetése a hatékony alkalmazásukhoz nélkülözhetetlen kulisszatitkok bemutatásával.

A könyv nem az éjjeliszekrényre készült, aki oda szánja, ne keresse, nem leli benne örömét. Elsősorban a terepen dolgozó kollégák társa lesz, hogy megtalálják a vadászterületük jellegének és a célzott fajoknak leginkább megfelelő csapdázási technikát, és igazi mesterévé váljanak a szabályos és szakszerű csapdázásnak.

A vadászkamara – a területi szervezetein keresztül – a kézikönyvet a 2021. évben minden hivatásos vadászként nyilvántartott vadász részére térítésként eljuttatja. Ezenfelül a kézikönyv korlátozott példányszámban megrendelhető az info@omvk.hu e-mail-címen.

RAJZPÁLYÁZAT ZALA MEGYÉBEN

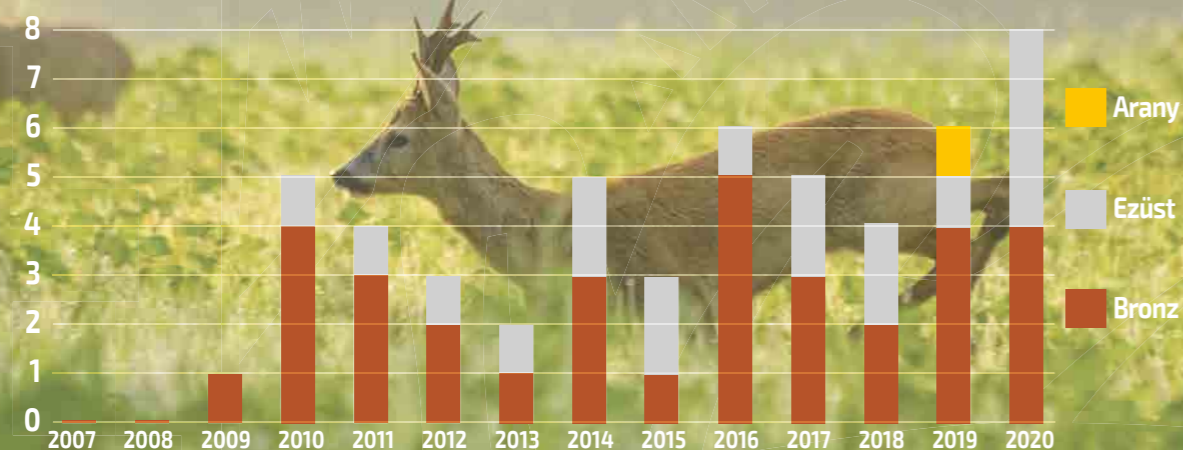
A 2021. évi „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállításra készülve, a Zala Megyei Vadászkamara és Vadászszövetség „Zala egy a természettel” címmel rajz- és művészeti pályázatot hirdet általános iskolások részére.

A maximum A4-es méretű alkotások készítésénél az eszközök kreatívan használhatók. A hagyományos festészeti, rajzolási módokon kívül – a környezettudatosság jegyében – csomagolópapírok, fonalak, magok, termékek, gyöngyök, ruha- és műanyagok stb. újrahasznosításával készült pályaműveket is várunk. Az alkotásokat a Zala Megyei Vadászkamara címére (8900 Zalaegerszeg, Petőfi Sándor u. 39.), 2021. június 15-éig kérjük eljuttatni. Pályázni lehet egyénileg és oktatási intézményen keresztül. Kérjük, hogy a pályamunkák hátoldalára olvashatóan írják fel a pályázó nevét, életkorát, a kapcsolattartó telefonos elérhetőségét, posta- és e-mail-címét.

A beérkezett alkotásokat zalai művészekből álló szakértő zsűri értékeli. A díjazottakat telefonon vagy e-mailben, 2021. augusztus 15-éig értesítjük. A nyerteseket a Zalaerdő Zrt., a Helikon Kastélymúzeum, a Vadászati Kulturális Egyesület dunántúli régiója, a VKE Diana Vadász hölgy Klub Zala megyei szervezete, a Szecessziós Műhely, a Zalai Gímszarvasért Alapítvány és a szervezők értékes ajándékokkal jutalmazzák. A kiemelkedő alkotásokat a Bűrű Zalai Vadászati Oktatási Központban kiállítjuk, a rendezvényeinken felhasználjuk. Amennyiben a pályázó a pályázat benyújtásával egy időben máshogy nem rendelkezik, lemond a mű tulajdonjogáról. További információ kérhető a zala@omvk.hu e-mail-címen vagy a +36 30 321-2552-es telefonszámon.

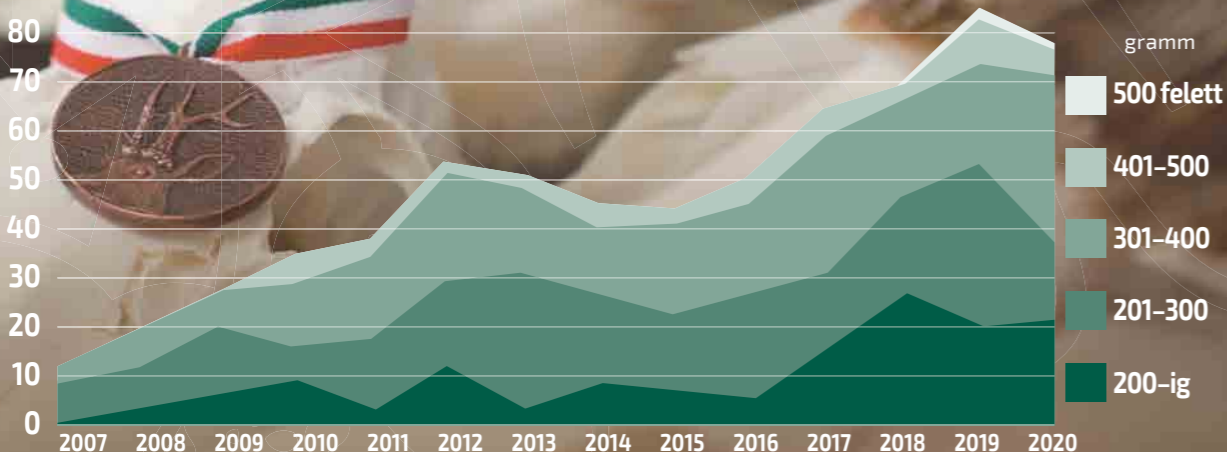
darab

ÉRMES ŐZBAKOK

egyed

TRÓFEATÖMEG

VILÁGKIÁLLÍTÁSI PROGRAM BÁCS-KISKUN MEGYÉBEN

Az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás vidéki programsorozatához csatlakozott a Bács-Kiskun Megyei Vadászszövetség és a Bács-Kiskun megyei területi szervezet a Hajósi Állandó Vadászati Kiállítással és „A múlt idők vadászata” című könyv kiadásával. A kiállítás ünnepélyes megnyitóját és a könyv bemutatását – a pandémia alakulását is figyelemmel kísérve – az idei év májusában tervezzük, amivel régi álmok válnak valóra.

A területi szervezet és a vadászszövetség közel három évtizede rendez minden évben igen sikeres vadászati kiállításokat Kecskeméten, a Hírös AGÓRA Kulturális Központban. Már korábban felmerült, hogy az évtizedek során felhalmozott jelentős tapasztalatot érdemes lenne egy állandó kiállításban is hasznosítani. A világkiállításra készülődve, 2018-ban láttunk hozzá az erre alkalmas helyszín felkutatásához. A kismemelt hajósi Érseki Barokk Kastély kiváló választásnak bizonyult.

Az eredetileg érseki lakóhelyként, később pedig vadász-kastélyként szolgáló épületet gróf Patachich Gábor kalocsai érsek emeltette 1740-ben, mivel a Hajós környéki erdőségek vadban igen gazdagok voltak. A XX. század elejétől árvaházként működtetett, 1945 után államosított és leromlott állagú kastélyt a megyei önkormányzat 2010-ben igényesen felújította, azóta pedig Hajós város múzeumként üzemelteti.

Megkeresésünket a hajósi önkormányzat kedvezően fogadta, mivel a korábbi múzeumi kollektciók 10 éves fenntartási kötelezettségének lejártával, 2020-ban lehetőség nyílt a váltásra. Ennek során öt földszinti helyiségben mintegy 200 négyzetméteren alakítottuk ki az állandó vadászati kiállítást, melynek létrehozásában a saját forrás mellett jelentős segítséget kaptunk az „Egy a Természettel” Nonprofit Kft. pályázatán elnyert támogatással, valamint a Bács-Kiskun megyei vadászok által támogatásként felajánlott trófeákkal.

Kiállításunk mottója: „Bács-Kiskun megyei vadászok barangolásai a Kárpát-medencében az Alpoktól a Kárpátokig”. A látogatók trófeák, egész alakos preparátumok, diorámák, vadászfestők alkotásai, interaktív módon megjeleníthető állathangok és természetfilmek, továbbá gyermekek számára készült szemléltető múzeumi eszkö-

zök segítségével ismerhetik meg közelebbről a vadon élő állatokat. A kollektcióban hangsúlyosan szerepelnek a megyénkben is honos nagyvadfajok, ezek körében lényeges megemlíteni a kapitális trófeákat, valamint a gím-, dám-, őz-, vaddisznó és muflontrófeák életkori sorrendben, oktatási céllal összeállított és felrakott sorait. A kiállított 178 trófeából 97 érmes, 44 pedig aranyérmes; rajtuk kívül még 55 preparátumot láthatnak az érdeklődők.

Dr. Bábel Balázs érsek úr gondolatai nyomán indult el „A múlt idők vadászata” című könyv kiadásához vezető munka. Az A4-es formátumú, 120 oldalas kiadványban a Kalocsai Érseki Könyvtár közel egy évezredet felölelő, páratlanul gazdag anyagából gyűjtötték ki – a XIII. századtól a XX. századig terjedően – a szemet gyönyörködtető vadászjeleneteket, vadászati témájú rézkarcokat, vadbrázolásokat, kódexrészleteket és iniciálékat Grócz Rita könyvtárvezető szerkesztésében. Az OMVK Bács-Kiskun megyei területi szervezetének finanszírozásával 1000 példányban kiadott exkluzív könyvkülönlegesség iránt fokozott érdeklődés mutatkozik. Várhatóan a gyűjtők csemegéje lesz, bemutatását szintén a kiállítás ünnepi megnyitójára időzítjük.

Kara Miklós elnök

Bács-Kiskun megyei területi szervezet

VADÁSZATI KIÁLLÍTÁS A FÜZÉRI VÁRBAN

Az Országos Magyar Vadászkamara Borsod-Abaúj-Zemplén megyei területi szervezete által és a világkiállítási programiroda támogatásával 2020. november 27-én készült el a „Vadászati értékek bemutatása a világkiállítás jegyében” című vadászati kiállítás. Előzményként említendő, hogy vadászkamarai szervezetünk egy vadászati kiállítás megvalósítása céljából együttműködési megállapodást kötött a Füzér Vára központ üzemeltetőjével, Füzér település önkormányzatával. A partner kiválasztása során fontos szempontnak tartottuk, hogy egy idegenforgalmilag már ismert, jelenleg is jelentős látogatottsággal bíró, a vadászathoz közel álló helyszínt találjunk.

Füzér település megyénk és egyben Magyarország legészakibb pontján, a Zempléni-hegység szélén terül el. A település közvetlen közelében emelkedő vulkanikus eredetű hegyen áll Füzér Vára, a község legvonzóbb látványossága, melynek eddig ismert története megközelítőleg a tatárjárásig nyúlik vissza. Az évszázadokon át omladozó épületegyüttes 2015-ben megújult, így ma Magyarország egyik legjobb állapotú középkori váraként tekinthető meg.

A vadászkamara és Füzér település között létrejött megállapodás alapján a község központjában található Látogatóközpontban és a vár egyes részeiben nyitotta meg kapuit a vadászati kiállítás, amely az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás záródátumáig ad teret a nagyközönség számára történő folyamatos bemutatáshoz.

A füzéri vár a koronavírus-járványt korlátozó, jelenleg hatályban lévő intézkedések miatt nem látogatható, azonban amint azokat feloldják, a kiállítás szeretettel várja a látogatókat, ahol a felnőttek és gyermekek egyaránt találnak maguknak érdekességeket, látnivalókat.

A kiállításról készült kisfilm a YouTube-on megtekinthető a „Vadászati értékek bemutatása a világkiállítás jegyében” címmel.

Tóth Á. Dénes titkár

Borsod-Abaúj-Zemplén megyei területi szervezet

RÉZHÜVELYGYŰJTÉS

Az Országos Magyar Vadászkamara Nógrád megyei területi szervezete jótékonyági akciót kezdeményezett: abban kéri a Tisztelt Vadásztársak együttműködését, hogy gyűjtsék össze a kilőtt golyós löszerek hüvelyét, mely tevékenység a vadászházakban és otthon is megoldható. Azok elszállításáról az OMVK Nógrád megyei területi szervezetének titkárával szükséges egyeztetni. Nagyobb mennyiség összegyűjtése esetén az értékesítéséből származó bevételt állatmenhelyek támogatására szánjuk, bízva abban, hogy ezáltal is sokat tudunk javítani a vadászat és vadgazdálkodás megítélésén, elfogadtatásán, valamint hozzájárulunk a környezet védelméhez. Ehhez kéri a segítő szándékot a Nógrád megyei vadásztársak! Kérdéseikkel forduljanak Szabó László titkárhoz a +36 30 239-4933 telefonszámon vagy a nograd@omvk.hu e-mail-címen.

